



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Orator Christianvs Caroli Regii E Societate Iesv

Reggio, Carlo

Romæ, 1612

Ingreßus Christi in mundum. cap. 10.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68672](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68672)

Epiph. 1. uersali omnis gratia hominum, habet enim gratiam capitis, vt ad omnia membra distribuat, vt Paul. ait, Gratificauit nos in dilecto filio suo; Etiam gratiam consummatam qua est visio beata, qua Christi anima a primo instanti creationis communicata fuit; tanta scientia vt recte Paul. vocet Thesauros; tanta potestas, vt ipse dicat, Data est mihi omnis potestas in celo, & in terra. Vide quam debeamus omnes Christiani congratulari Christo in tanta dignitate, quanto affectu eius laudes et lebrare, quanta pietate ad eum tanquam ad fontem omnium gratiarum exuberantem confugere, vt de eius plenitudine hauriamus.

Anima Christi Præter hæc etiam in Christi conceptione, considerandi sunt actus quos eius anima in primo instanti edidit, tum ad Patrem perfectissimi amoris, & gratitudinis pro tot tantisque beneficijs, ac profundissimæ humilitatis, & obedientiæ, tum erga homines, quorum cum innumera peccata statim ei reprobentur, doluit tantam Dei iniuriam, tantam animarum iacturam & stragem: Cumque Dei voluntas illi animæ innotuisset, vt ipse humanum genus sua passione redimeret, toto mentis conatu mandatum Patris, vt ipse Christus vocat, amplexatus est, seseque obtulit ad crucem, & mortem promptissimum, vt Paulus meminit, Ecce venio vt faciam voluntatem tuam, & ex eo primo instanti cepit calicem, quem ei Pater dedit, bibens, sicut suo tempore perfectissime fecit, & dixit aliquando, Vt cognoscat mundus quia diligo Patrem, & sicut mandatum dedit mihi Pater sic facio, surgite eamus, vsque ad illud, Consummatum est, quando inclinato capite tradidit spiritum. Si Christus adeo me amauit, & tradidit semetipsum pro me, cur non amanti tanto meus amor respondeat? Si ipse ex primo instanti se obtulit, cur non ego me ipsum, cum ad rationis usum peruenio, ei me totum dedam? cur præterea, non etiam tota vita vsque ad mortem? vt faciam quod apud Hier. habetur Bonum est viro cum portauerit iugum ab adolescentia sua. In Natiuitate Christi, qui est primus in mundum ingressus patens, apparet summa paupertas, & omnium rerum huius mundi contemptus, summa humilitas, summa patientia, & summa puritas, qua sunt contra omnem auaritiam, fastum, & voluptates hominum, ita vt voluerit primo ingressu mundi vanitates, cupiditates, & superbiam profernere, similis lapillo de monte sine manibus exciso, vt scribitur apud Dan. qui percussit, & prostrauit, adeoque comminuit horrendam illam statuam, qui est hic

Anima Christi
sti qui nã fue
rint primi
actus.

Ioan. 10.

Hebr. 10.

Ioan. 14.

Ioan. 6. 19.

Tbren. 3.

Cap. 2.

Ingressus Christi in mundum. Cap. X.

Ingressus primus, duplex est, quidam latens in Vtero Beatis-
 simae Virginis per Conceptionem, in qua tres occurrant
 loci, unde argumenta erui possunt, tum ad Christi cognitionem,
 & amorem excitandum, tum ad mores Christianos efforman-
 dos, scilicet corporis Christi formatio, Animae sacratissima
 creatio, & utriusque partis ad diuini verbi personam coniun-
 ctio. In corporis formatione voluit Christus consecrare Vir-
 ginitatis gemmam, tam in suo corpore quam in Sanctissima
 sua genitrice. Decebat enim (inquit Ignatius) Deum non con-
 sueto, sed admirando vti partu tanquam omnium opificem.
 Unde occasionem habet commendandi omnibus castitatem,
 ob reuerentiam immaculatissimae carnis Christi. Augustinus,
 hoc argumento vtitur, Diligamus pra omnibus castitatem, quia
 ut placere hanc sibi Christus ostenderet pudicitiam vteri virgi-
 nis elegit. Eodem modo, & magnus Leo oportuit (ait) ut
 primam genitricis integritatem, nascens incorruptio custodi-
 ret, & complacitum sibi claustrum pudoris, & sanctitatis ho-
 spitium, diuini spiritus virtus infusa seruaret quae statuerat
 delecta erigere, contracta solidare, & superandis carnis illece-
 bris, multiplicatam pudicitiam donare virtutis. Præterea
 Christi Corpus Sacratissimum ab anima eius beata informatum
 debebat esse immortale, & dotibus quae corporibus beatis con-
 ueniunt, gaudere, ac frui celsit tamen Christus suo iuri liben-
 ter in beneficium hominum, ut posset in suo corpore, & pati,
 & pro hominibus mortem oppetere. Voluit apparere ut Paulus
 docet, in similitudinem carnis peccati, & sine vlla culpa pecca-
 ti penas assumere, & hoc est quod dicitur à Psalmista. Corpus
 autem aptasti mihi, tale ut in eo pro nobis patiat. Quantam
 hoc à nobis exposcit gratitudinem? ut sicut ipse suis se commo-
 dis in nostram vtilitatem priuauit, & nos pro eius amore pa-
 ria aliquo modo reddamus. In hoc homo gratificabere si caro
 cum sis, spiritus fias. Anima autem Christi consideranda est
 omnibus priuilegijs excellentissime ornata, ob eam quam ha-
 bet cum Verbo coniunctionem: conuenit ei tanta puritas, ut
 nullo modo peccare potuerit, tanta sanctitas, ut merito voce-
 tur apud Daniele Christum Sanctum Sanctorum, imo ut habet
 hebraea, Sanctitas sanctitatum, tanta gratia, ut quicquid perti-
 net ad rationem gratiae ei sit collatum, tanquam principio vni-
 uersali

Ep. 10. ad
Heronem.

Serm. 9. de
tempor.

Serm. 2. de
Natiuitate.

Rom. 8.

Psal. 39.

Anima Chri-
sti quam no-
bilis.

Cap. 9.